

[Christophersen.]

som vi også gav udtryk for det ved førstebehandling.

Forhandlingerne i udvalget på baggrund af de oplysninger, vi har modtaget under udvalgsarbejdet, har jo også vist, at statsfinansielt spiller afgiften en væsentlig rolle. Man må regne med, at den i det kommende finansår giver statskassen en indtægt på 190-200 mill. kr., og det er jo et væsentligt beløb, som derfor også indgår i finansplanen og i finanslovsforslaget med vægt.

De argumenter, som hr. Glistrup kom med her for et øjeblik siden, var i den grad præget af udflugter og undskyldninger for, at fremskridtspartiet nu har skabt den situation, som vi befinder os i, at jeg skal afstå fra at kommentere dem. Jeg mener, at fremskridtspartiet i stedet burde have fastholdt det ansvarlige syn på den økonomiske politik, som dog i sidste runde i maj måned kom til at præge partiets stillingtagen. Men det er naturligvis fremskridtspartiets eget ansvar.

Vi har også under udvalgsarbejdet modtaget henvendelser fra branchens organisationer, og vi er naturligvis fuld af forståelse for, at det kan være vanskeligt for en branche at blive udsat for en afgiftsforhøjelse. Det er jo ikke noget usædvanligt. Jeg er sikker på, at alle brancher og alle brancheorganisationer naturligvis helst ville undgå at skulle svare afgift af de varer, de omsætter. På den anden side var det også klart, at det, som man i branchen lagde vægt på, det var, at man fik en afklaring. Man beklagede den situation, der var opstået, den usikkerhed, som forslaget havde fremkaldt, og den beklagelse deler vi naturligvis med branchen. Derfor vil jeg endnu en gang gentage, at jeg synes, det er et meget uheldigt forslag.

Jeg har ikke nogen bemærkninger til det ændringsforslag, der stilles, ud over at vi ved den afstemning om det, som vi forudsætter der kommer, har til hensigt at stemme imod ændringsforslaget. Vi anerkender naturligvis, at heri kan ligge en teknisk forbedring, men ændringsforslaget er jo på den anden side så omfattende, at det faktisk er identisk med hele det lovforslag, der i sidste instans skal tages stilling til, så vi vil godt markere vores holdning til sagen endnu en gang ved at stemme imod ændringsfor-

slaget her ved afslutningen af andenbehandlingen.

Dagmar Andreassen (RV):

Det radikale venstre var ikke med til at indgå storebededagsforliget, men da regeringen i sin tid foreslog, at der skulle ligge en afgift på hårde hvidevarer for resten af året 1974, da var vi med til at udvirke, at det kom til at blive en fast afgift i stedet for en høj, kortvarig afgift. Der er ikke noget, der er så umuligt for erhvervslivet at arbejde med som disse kortvarige afgifter, som får al handel til at gå i stå, og vi var derfor glade for dengang, at det blev en afgift, som skulle ligge fast, så branchen vidste, hvad den havde at rette sig efter. Vi forstår de vanskeligheder, som branchen er kommet ud i ved, at man nu fra fremskridtspartiets side foreslår denne afgift ophævet.

Der er ikke for os sket noget siden i foråret, der gør det hensigtsmæssigt at flytte denne afgift over til andre former for skat. Vi vil stemme imod lovforslaget ved dets tredje behandling, og vi vil også stemme imod ændringsforslaget i dag. Mere har jeg sådan set ikke at sige om den sag. Det er os usympatisk, at en branche udsættes for denne usikkerhed, som er langt værre, end hvis afgiften havde været fast og varig.

Palle Simonsen (KF):

Jeg skal ikke gå ind i en nærmere omtale af de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet, det er flittigt debatteret og kommenteret af andre ordførere, men jeg vil godt i almindelighed sige om dette forslag, at vi betragter det som aldeles uansvarligt, hvad fremskridtspartiet her lægger ryg til.

Hr. Glistrup søger ligesom at bagatellisere, at man mister et provenu. Vi må holde os til, at vi fra finansministeren har fået oplyst, at man i finansåret 1975-76 vil miste et provenu ved denne afgifts bortfald på ca. 200 mill. kr. På den måde kan man ikke føre økonomisk politik i dette land.

Jeg synes også, der er grund til at understrege endnu en gang, at en af hr. Glistrups betingelser for at være med i afgiftsforliget i foråret jo netop var den, at denne afgift skulle være permanent og ikke som foreslået falde bort pr. 31. december 1974. Hvis hr.